

Ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν

ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν τῆς Θείας Μεταλήψεως

Ὡιδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄρτος ζωῆς αἰωνιζούσης γενέσθω μοι τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγχνε Κύριε,

καὶ τὸ Τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βεβηλωθεὶς ἔργοις ἀτόποις ὁ δεῖλαιος, τοῦ σου ἄχραντου Σώματος καὶ Θείου Αἵματος ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ, τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γῆ ἀγαθή, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσόν με τοῦτον τρώγοντα σώζεσθαι.

Ὡιδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δακρύων μοι παράσχου, Χριστέ, ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας, ὥς ἂν εὐσυνειδότως κεκαθαρμένος, πίστει προσέρχωμαι καὶ φόβῳ, Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς ἄφεςιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος Ἁγίου τε κοινωνίαν καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν, Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα, Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινοτέραν ζωὴν διδόντος, καμὲ ἀξιώσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος β'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡθέλησας δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς,
Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον διὰ βροτῶν
ἁμαρτήματα· ὅθεν ἰκετεύω σε καὶ τὰ ἐμὰ
ἐξαλειψαί πλημμελήματα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, Κύριε, καὶ ὅλον ἁγίασον καὶ
καταξίωσον, Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου
τοῦ μυστικοῦ Θεοῦ Δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλέωσαι καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγχχνων
σου, Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρύπον
τὸν σὸν ἰκέτην καὶ ἄμεμπτον, ὅπως
εἰσδεχόμενος τὸν νοητὸν μαργαρίτην
ἀγιάζωμαι.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος β'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καθὼς προέφης, Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ
εὐτελεῖ δούλῳ σου· καὶ ἐν ἐμοὶ μείνον ὡς
ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα τρώγω σου τὸ
θεῖον καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἄνθρωπος γένοιτο
τοῦ σοῦ Σώματος εἰς φωτισμὸν τῷ
ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμὸν τῆς
βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία μητέρα Θεοῦ, τῆς εὐωδίας
τὸ σεπτὸν σκῆνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς
σκεῦος ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν
ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ Τόκου σου.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος β'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νοῦν, ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγίασον,
Σῶτερ, καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως, Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς
μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ξενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος
σχοίην τε προσθήκην ζωῆς καὶ ἀσφάλειαν,
διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν ἁγίων, Χριστέ,
Μυστηρίων σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ Ἅγιος, ὅλον με
ἁγίασον νῦν προσερχόμενον τοῖς θείοις
Μυστηρίοις σου, τῆς ἁγίας Μητρὸς σου
δεήσεσι.

Δόξα· καὶ νῦν.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον, Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδης
με, τὸ Σῶμα τὸ σὸν καὶ τὸ θεῖον νῦν Αἷμά
σου· τῶν ἀχράντων, Δέσποτα, καὶ φρικτῶν
Μυστηρίων σου μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ εἰς
κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν
αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος β'. Εἰκόνος χρυσεῆς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πηγὴ ἀγαθῶν ἢ μετάληψις, Χριστέ, τῶν
ἀθανάτων σου νῦν Μυστηρίων· γεννηθήτω
μοι φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια, καὶ πρὸς
ἀρετῆς θειοτέρας προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν
πρόξενος, μόνε Ἀγαθέ, ὅπως δοξάζω σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥυσθείην παθῶν καὶ ἐχθρῶν καὶ
ἀναγκῶν καὶ πάσης θλίψεως, τρόμῳ καὶ
πόθῳ προσιών τανῦν, μετ' εὐλαβείας,

Φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις καὶ θείοις
Μυστηρίοις καὶ ψάλλων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα Χριστὸν ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ
νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ
δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος·
μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις
προσέρχεσθαι, κάθαρον ὅλον μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ωιδὴ η'. Ἦχος β'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν καὶ
ἀγίων σου, Χριστέ, νῦν Μυστηρίων, καὶ
τοῦ Θείου σου Δείπνου καὶ μυστικοῦ
κοινωνὸν γενέσθαι καὶ καταξίωσον, τὸν
ἀπεγνωσμένον, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑπὸ τὴν σὴν καταφυγὴν
εὐσπλαγχνίαν, Ἀγαθέ, κράζω σοι φόβῳ· Ἐν
ἐμοὶ μεῖνον, Σῶτερ, κἀγώ, ὡς ἔφης ἐν σοί·
ἰδοὺ γάρ, θαρρόων τῷ ἐλέει σου, τρώγω σου
τὸ Σῶμα καὶ πίνω σου τὸ Αἷμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ
ὥσεί κηρὸς καὶ ὥσεί χόρτος. ὦ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγχνίας Θεοῦ! Πῶς
θείου Σώματος καὶ Αἵματος ὁ πηλὸς μετέχω
καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

Ωιδὴ θ'. Ἦχος β'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χρηστός ἐστι, γεύσασθε καὶ ἴδετε,
ὁ Κύριος· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γὰρ πάλαι
γενόμενος, ἄπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς

προσφορὰν Πατρὶ τῷ ἰδίῳ ἀεὶ σφαγιάζεται,
ἀγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψυχὴν σὺν τῷ σώματι ἀγιασθεῖν,
Δέσποτα, φωτισθεῖν, σωθεῖν, γενοίμην
οἶκός σου τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν
ιερῶν, ἔνοικόν σε ἔχων σὺν Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, εὐεργέτα Πολυέλεε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς πῦρ γενηθήτω μοι καὶ ὥσεί φῶς
τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, Σωτὴρ μου, τὸ
τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ
ἐμπιπρῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας καὶ ὅλον
φωτίζον με προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸς σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν
αἱμάτων σου· ὅθεν πᾶσα ὕμνεῖ σε γενεά,
Δέσποινα· νόων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς
διὰ σοῦ σαφῶς κατιδόντα τὸν πάντων
δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΚΒ' (22).

Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὑστερήσει. Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με
κατεσκηνώσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως
ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.
Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἴ ἢ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὥσει κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς ΚΓ' (23).

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; ἄθῳρος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας, οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλμὸς ΡΙΕ' (115).

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου, σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, μή με ἐξουδενώσης, ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Δόξα.

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν Ἀγιασμάτων σου πῶς ἀναιδεσθῶ ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς ἀξίοις, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ Δείπνου, καὶ

κατάκρισιν προξενήσω τῇ πολυμαμαρτήτῳ μου ψυχῇ. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Ἀγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενουσαν μου ψυχὴν, καὶ αἰτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτῃ, τὸ παρόν.

Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νικητηρί τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

ΣΤΙΧΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ

*Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι
τοῖς Ἀχράντοις Μυστηρίοις*

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, Σῶμα Δεσπότη, * φόβῳ πρόσσελθε, μὴ φλεγῆς· πυρ τυγχάνει. * Θεῖον δὲ πίνων Αἷμα πρὸς μετουσίαν, * πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν, * ἔπειτα θαρρόν, μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

Ἄλλοι ὅμοιοι.

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φορικώδους θυσίας, * τοῦ ζωοποιῶν Σώματος τοῦ Δεσπότη, * τῷδε πρόσσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α'

(Μεγάλου Βασιλείου)

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναϊδίου Υἱὸς καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν, αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· ἡμαρτον γάρ, Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμι ἄξιός σε ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολὰς παραβάς καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γὰρ βούλει, Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καὶ ἐγώ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαιροῦ ζωῆς ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω

τὴν ἑμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρόησας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καὶ μέ, φιλάνθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρὸν μου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἁγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἑμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο ἡ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν καὶ γὰρ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'

(τοῦ αὐτοῦ)

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος καὶ ἔνοχος εἰμι καὶ κριμα ἑμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρόων, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι. Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα ἐν ἑμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἑμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν καὶ κάθαρσιν καὶ φωτισμὸν καὶ φυλακτήριον καὶ σωτηρίαν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας καὶ πονηρᾶς πράξεως καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κριμα ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι οὐκ εἰμι ἄξιος οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθης τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἑμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλίνειν τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι' ἡμᾶς ἐταπείνωσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὡς

κατεδέξω ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ φάτνη ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν καὶ συνδειπνήσαι ἁμαρτωλοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ Λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ Λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι πόρνην καὶ ἁμαρτωλόν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, προσερχομένῳ σοι καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσα καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμόν καὶ φωτισμόν καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμόν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνηθείας· εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν· εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου· εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. Οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς θαρρόν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι, καὶ ἵνα μὴ, ἐπὶ πολὺ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. Διὸ δέομαί σου, ὡς μόνος ὢν ἅγιος, Δέσποτα, ἀγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ

σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον καὶ ῥίξωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποιήσον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ τῶν δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν ἁγίων σου· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τῶν ἁγίων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων Δυνάμεων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'

(τοῦ αὐτοῦ)

Οὐκ εἰμι ἱκανός, Δέσποτα Κύριε, ἵνα εἰσέλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου· ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σύ, ὡς φιλάνθρωπος, οἰκεῖν ἐν ἐμοί, θαρρόν προσέρχομαι. Κελεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας, ἃς σὺ μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ φιλανθρωπίας, ὡς πέφυκας· εἰσέρχῃ καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. Πιστεύω ὡς τοῦτο ποιήσεις· οὐ γὰρ Πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ Τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ Ληστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ Διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες, ὃ ἦν· ἀλλὰ τοὺς ὑπὸ τῆς μετανοίας προσαχθέντας, ἅπαντας ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε, νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ε'

(τοῦ αὐτοῦ)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνες, ἄφες, ἱλάσθητι καὶ συγχώρησόν μοι, τῷ

ἀμαρτωλῶ καὶ ἀχρείῳ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, τὰ πταίσματα καὶ πλημμελήματα καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἡμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις ἢ ἔργοις ἢ ἐνθυμήμασιν ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κυρησάσης σε παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος καὶ προστασίας καὶ σωτηρίας μου, καταξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων καὶ ἀθανάτων καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἁγιασμόν καὶ φωτισμόν καὶ ῥώμην καὶ ἴασιν καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελεῖ ἀφανισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν καὶ ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων καὶ νυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'

(Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ)

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων καὶ ἐνδόξων καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν καὶ ἁγιασμόν καὶ ἀρχαβῶνα

τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν καὶ ἀνατροπὴν τῶν ἐναντίων καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ζ'

(Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου)

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας, ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ἐρρύπωμένης, δέξαι δέησιν, Χριστέ μου· καὶ μὴ παρυσάμενός μου, μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους, μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν, δός μοι παρῶρήσίᾳ λέγειν, ἃ βεβούλευμαι, Χριστέ μου, μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν. Ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν Πόρνην ἢ, μαθοῦσα ποῦ κατάγεις, μύρον ἐξωνησαμένη, ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι, σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου. Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω, προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας, μηδ' ἐμὲ βδελύξῃ, Λόγε, σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι, καὶ τῷ ῥείθρῳ τῶν δακρύων, ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι. Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε, ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου, καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι. Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου· καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις. Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου, ποιητά μου, λυτρωτά μου, οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων, οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος. Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου· ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου, καὶ

τὰ μήπω πεπραγμένα, γεγραμμένα σοι
 τυγχάνει. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, ἴδε μου
 τὸν κόπον, ὅσος! καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας
 ἄφες μοι, Θεέ τῶν ὅλων, ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,
 περιτρόμφῃ διανοίᾳ καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,
 τῶν ἀχράντων σου μετάσχω καὶ πανάγνων
 μυστηρίων, οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται πᾶς
 ὁ τρώγων σε καὶ πίνων ἐξ εἰλικρινοῦς
 καρδίας. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου· Πᾶς
 ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, πίνων δέ μου καὶ
 τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει, ἐν αὐτῷ δ'
 ἐγὼ τυγχάνω. Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως τοῦ
 Δεσπότη καὶ Θεοῦ μου. Τῶν γὰρ θείων ὁ
 μετέχων καὶ θεοποιῶν χαρίτων, οὔμενον,
 οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου, τοῦ φωτίζοντος
 τὸν κόσμον. Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω δίχα
 σου τοῦ Ζωοδότου, τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς
 μου, τοῦ ἀγαλλιμάτός μου, τῆς τοῦ κόσμου
 σωτηρίας, διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον, ὡς ὁρᾷς
 μετὰ δακρύων καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,
 λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων ἱκετεύων
 τοῦ λαβεῖν με, καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμέμπτων μυστηρίων μετασχεῖν
 ἀκατακρίτως, ἵνα μείνης, καθὼς εἶπας,
 μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου· ἵνα μή, χωρὶς
 εὐρών με τῆς σῆς χάριτος, ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως, καὶ πλανήσας
 ἀπαγάγῃ τῶν θεοποιῶν σου λόγων. Διὰ
 τοῦτό σοι προσπίπτω καὶ θερμῶς ἀναβοῶ
 σοι· Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω, καὶ τὴν Πόρνην
 προσελθοῦσαν, οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον
 καὶ τὸν ἄσωτον, Οἰκτίρμον, ἐν ψυχῇ
 συντετριμμένη νῦν με προσερχόμενόν
 σοι. Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος, ὡς ἐγώ, οὐκ
 ἔπταισέ σοι οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις, ἃς
 ἐγὼ κατειργασάμην. Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν
 οἶδα, ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων, οὐχ

ἁμαρτημάτων πλῆθος, ὑπερβαίνει τοῦ
 Θεοῦ μου τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν· ἀλλ' ἐλαίω
 συμπαθείας, τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας,
 καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις καὶ φωτὸς
 ποιεῖς μετόχους, κοινωνοὺς Θεότητός
 σου ἐργαζόμενος ἀφθόνως· καί, τὸ ξένον
 καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥσπερ φίλοις σου
 γνησίοις. Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με, ταῦτά
 με περοῖ, Χριστέ μου· καὶ θαρρόων ταῖς σαῖς
 πλουσίαις πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις, χαίρων τε
 καὶ τρέμων ἅμα, τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὦν καὶ ξένον θαῦμα! δροσιζόμενος
 ἀφράστως ὥσπεροῦν ἡ βάτος πάλαι, ἡ
 ἀφλέκτως καιομένη. Τοίνυν εὐχαρίστῳ
 γνώμῃ, εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ, εὐχαρίστοις
 μέλεσί μου, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου
 προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω καὶ δοξάζω σε,
 Θεέ μου, ὡς εὐλογημένον ὄντα νῦν τε καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΥΧΗ Η'

(Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ)

Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκέρατος Κύριος,
 ὁ δι' οἶκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον
 τὸ ἡμέτερον ὅλον προσλαβόμενος φύραμα,
 ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων
 τῆς ὑπερφυῶς κυΗΣάσης σε, Πνεύματος
 Θείου ἐπελεύσει καὶ εὐδοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου,
 Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ καὶ εἰρήνη καὶ
 δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματι σου τὰ ζωοποιᾶ
 καὶ σωτήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν
 Σταυρόν, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, τὸν
 θάνατον, νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα
 πάθη τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ
 ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, θάψον μου
 διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ
 διαβούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα

διασκέδασον. Ὁ τῇ τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα προπάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἁμαρτία κατολισθήσαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα καὶ τοῦτο τῇ δεξιᾷ καθέδρα τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξιώσόν με, διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου Πνεύματος σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς σου μαθητὰς ἐργασάμενος, δοχεῖον κάμει τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, εὐδόκησον κάμει προϋπαντῆσαι σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ μου σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'

(Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ)

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σύ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ Τελώνην δικαίωσας καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας καὶ τῷ Ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σου ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον τὸ Σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ

δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε καὶ τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'

(Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὢν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ ἄχραντον Σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγε τοὺς παρόντας Στίχους Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἰδού, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν· *
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ· *
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον· *
Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα τὸ Τροπάριον·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Ὑιὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους·

Θεουργὸν Αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε βλέπων· * Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους

φλέγων· *Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ Θεοῖ με, καὶ
τρέφει· * Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει
ξένως.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ
ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι, ἀλλὰ
κατάφλεξον, πυρὶ αὖλῳ τὰς ἀμαρτίας
μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς
καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν,
μεγαλύνῳ ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου,
πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ
τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ
χιτῶν μὲ ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου,
καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων.
Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς
μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τὴν παρούσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο
τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με,
ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς
τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς
μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ
τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἔστι,
τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον
Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ
γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ
φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ'
ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εὐχαριστία μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Στίχοι προτρεπτικοί·

Ἐπὶ δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίᾳς
* τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων, *
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα, * καὶ
τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε· * Δόξα σοι,
ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός· δόξα σοι, ὁ Θεός!

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους Εὐχάς·

Ἀνωνύμου

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου,
ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ
κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων
σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με
τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων
σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας.
Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόφρονε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν
ἀποθανόν τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος
ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιῶν σου
Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς
γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἱάσιν ψυχῆς
τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς
ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν
τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν
μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον,
εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν
σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου,
εἰς προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος καὶ
τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ
ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς
σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντὸς καὶ
μηκέτι ἑμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ
Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε
βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς
τὴν αἰδίον καταστήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ
τῶν ἑορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ

ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ
σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ
γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος
εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεῦ τῶν
αἰώνων καὶ δημιουργὲ τῶν ἀπάντων,
εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου
μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν
ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων.
Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόφρονε·
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν
τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ· καὶ δώρησαι
μοι ἐν καθαρῷ συνειδότη, μέχρις ἐσχάτης
μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν
ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ
εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν
ἀγαθῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ

Ὁ δὸς τροφὴν μοι σάρκα σὴν ἐκουσίως,
ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους,
μὴ δὴ καταφλέξης με, μὴ Πλαστοργέ
μου· μᾶλλον διέλθε πρὸς μελῶν μου
συνθέσεις, εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς,
εἰς καρδίαν· φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων
μου πταισμάτων. Ψυχὴν κάθαρον, ἁγιάσον
τὰς φρένας· τὰς ἰγνύας στηρίξον ὁστέοις
ἅμα· αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·
ὅλον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.
Αεὶ σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με ἐκ
παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.

Ἄγνιζε καὶ κάθαρε καὶ ῥύθμιζέ με· κάλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζέ με· δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου, καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας· ἴν' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδω κοινωνίας, ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος. Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους, τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων, τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους, πρὸς τοῖς δε σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα· ὧν τὰς λιτάς, εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου, καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμός καὶ μόνος ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης· καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη, δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Ἀωνύμου

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγίαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Ἀωνύμου

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἠξιώσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου Σώματος καὶ τοῦ Τιμίου Αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἢ τὴν πηγὴν

τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ, ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος Μητήρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπεινώσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁδὴν τοῦ Θεοδόχου Συμεών.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἱάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τοῦ Χρυσοστόμου·

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Κοντάκιον.**

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων, πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως

εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου·

Ἀπολυτίκιον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας, Βασίλειον Ἰεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Κοντάκιον.**

Ὡφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων·

Ἀπολυτίκιον.

Στόμα γρήγορον, καταπλουτήσας, νομεὺς ἄριστος τοῦ θείου λόγου, ἀνεδείχθης Ἰεράρχα Γρηγόριε, τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐκφάντωρ γενόμενος, δικαιοσύνης ἐκφαίνεις τὴν ἑλλαμψὶν Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Κοντάκιον.**

Ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀκτίσι φωτίζεται,
ἡ Ἐκκλησία θεόφρον Γρηγόριε, Ἱεράρχα
πάνσοφε, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενος,
ἐκτενῶς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβείαν ποίει
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων,
καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, (τοῦ